

naturligt foregik nogen Forskydning ned-
 efter. Men den Forandring, vi fik i 1897,
 og som, hvad ældre Medlemmer her ville
 huske, fremkom i Forbindelse med en For-
 pligtelse fra de store Bryggeriers Side til
 selv at bære Skatten — det var vist ikke af
 pure Menneskekærlighed, de bestemte sig
 dertil, snarere var det vel et ret kraftigt
 Konkurrencetræk mod de mindre Konkur-
 renter, som Gamle Carlsberg her tog Initia-
 tivet til —, viste sig i Tidens Løb at
 blive for byrdefuld for de store Bryggerier
 at bære, for slet ikke at tale om de smaa.
 I 1899 fik man saa en ny Overenskomst,
 hvorefter man lagde den forøgede Skat
 paa Øllet. Denne Forøgelse, der indtraadte
 som Følge af Loven af 1897, men først
 realiseredes i 1899, ses ikke at have givet
 sig noget videre Udtryk i Forbruget. Ikke
 desto mindre tror jeg, det er forsigtigst at
 regne med en ikke ubetydelig Forbrugsned-
 gang. Jeg har da anslaaet denne Nedgang
 til 10 pCt., og saaledes, at der ikke er taget
 Hensyn til Folkemængdens Forøgelse. Der-
 ved vil det altsaa vise sig, at der i det
 første Aar, hvor denne Skat skal virke,
 1912—13, endda er regnet med større
 Nedgang end 10 pCt., idet der ikke er
 taget Hensyn til den naturlige Forøgelse
 af Folkemængden, som i Mellemtiden vil
 være indtraadt. Med denne beregnede
 Forbrugsnedgang vil den foreslaaede Skat
 give en Merindtægt for Statskassen paa
 2,540,000 Kr.

Det næste Skatteforslag, jeg skal have
 den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov
 om *Beskatning af Spiritus m. m.* Vor
 Spiritusafgift er som bekendt den laveste,
 der findes i Verden. Vi have en Afgift af
 19 Øre pr. Liter 100 Graders Spiritus. Det
 Land, der kommer nærmest efter os, er
 endda meget langt fra os. Det er Tyskland
 med 93 Øre pr. l 100 Graders Spiritus, og
 saa bevæge vi os opad til Sverige med
 127 Øre, Frankrig 158, Italien 194, Belgien
 216, Norge 262, Holland 270 og England
 513 Øre. Denne meget lave Afgift foreslaar
 jeg at forhøje til 60 Øre. Denne Beskatning
 vil dog ikke tilnærmelsesvis falde med det
 anførte Beløb paa den almindelige Drikke-
 brændevin. Hvor meget man skal ansætte
 denne til i Alkoholprocent, er jo Genstand
 for nogen Tvivl blandt de lærde. Jeg er
 imidlertid kommen til det Resultat, at man
 for Tiden vist rettest bør ansætte den al-
 mindelige Drikkebrændevins gennemsnitlige
 Indhold af ren Alkohol til 41 pCt. Det vil
 altsaa sige, at den ny foreslaaede Skat af
 60 Øre pr. Liter 100 Grader vil ækvivalere godt
 24½ Øre pr. l Drikkebrændevin mod de ca.

7,8 Øre, der nu hvile derpaa. Det vil altsaa
 sige en Forøgelse paa den egentlige Drikke-
 brændevin af 16,8 Øre pr. l; det vil atter sige
 en Forøgelse af noget over ½ Øre pr. Snaps,
 og den hele Brændevinsafgift bliver en
 lille Øre pr. Snaps.

Spiritusforbruget har her i Landet be-
 væget sig *imod* Folketallet. Jeg skal paa
 det sene Tidspunkt, vi nu ere, skaane det
 høje Ting for lange Talrækker —, og der er
 en Anelse hos mig, der siger, at det ikke er
 sidste Gang, vi komme til at tale om disse
 Ting, saa der vil blive Lejlighed til at
 komme tilbage dertil. Men det er som sagt
 givet, at Spiritusforbruget her i Landet be-
 væger sig mod Folketallet, det vil altsaa
 sige, at medens Folketallet stiger, er For-
 bruget synkende, og det er synkende baade
 absolut og relativt. Forholdet med Denat-
 urering af Spiritus til teknisk Brug til-
 slørede en Tid dette Forhold og bidrog til
 at skabe en overdreven Forestilling om
 Spiritusforbruget i vort Land. Da man fik
 denatureret Spiritus udskilt til Skattefrihed
 og fik en nøjagtig Opgave over, hvor
 meget der denatureres om Aaret, viste det
 sig, at det var et betydeligt Kvantum, og
 at det var stigende, medens Forbruget af
 Drikkebrændevin er relativt synkende.

Ogsaa med Hensyn til Spiritusloven
 har jeg ment det rigtigt at kodificere de
 gældende Bestemmelser og ændre dem paa
 de Punkter, hvor der er praktisk Brug
 derfor. Det er ikke meget gennemgribende
 Ændringer, der ere indførte i denne Lov-
 givning, men jeg tror, at de i det hele ville
 befindes at være stemmende med det prak-
 tiske Livs Tarv.

Naturligvis medfører et Forslag om en
 saaledes ændret Spiritusafgift nogle Æn-
 dringer i Toldlovgivningen. Jeg har i
 øvrigt villet røre saa lidt som muligt ved
 Toldlovgivningen, thi det er givet, at Forud-
 sætningen i 1908 var den, at de forskellige
 Næringsvirksomheder her i Landet en Tid
 skulde have Ro, i en vis Aarrække skulde
 vide, hvad de havde at rette sig efter.
 Det var noget, vi fra alle Grene i Nærings-
 livet erfarede, at man lagde overordentlig
 stor Vægt paa. Jeg har derfor ikke anset
 det for rigtigt, selv paa saadanne Punkter,
 hvor jeg mente, det i og for sig vilde være
 ønskeligt, at røre mere ved Toldloven i
 Anledning af disse Forbrugsskatter, end
 der med Rimelighed maa ske som Følge af
 disse Love. Det er jo nødvendigt, hvis man
 ikke vil forrykke det i 1908 skabte Forhold,
 naar man forhøjer en Afgift saa betydeligt,
 da ogsaa at give Tolden en tilsvarende
 Forhøjelse. Og det er ligeledes nødvendigt at